

Karga Senfonisi

– Mikail Dede · 20 Nisan 2018

Mor saçlarıyla
bahçe sadece görünüşte sessiz
nar labirentinde kalbi ve şeytan
arasında savaş çıktı
galip gelen
bahçenin koruyucusu despot yılan

Gözyaşlarıyla yandı yağmurun altında
mavimsi işlenmiş gözlerin gölgesinde
alev kızılı dudaklarına dokundu naifçe
ve şarkı söylendi yaprakların ritminde
akasya ağaçlarıyla dans etti

Ve taşlandı
bağrında çiçek açan nergisler
bahçeye kötülük tohumları savurdu
dünya sadece göz kamaştırıcı bir rüya
umut yeşil ve taze kan
el değmemiş vahalar
ve orada, gölge ona seslendi
gergin yüzünün meyvesini hasat etti

Hoyrat talanları ve siyah köpeklerin dişleri

Ona eşit olan, sadece görünüşte isimsiz
adı çiğnenmiş nar taneleri, nar taneleri
rüzgar ritminde şarkı söylerken kasırgaya
kara bulutlar dans etti ve taş gibi yere düştü
deniz beyaz köpük gibi dans ederken

Ve sert bir sesle, bir siren sesiyle
kulaklarının mumu eridi
yumruklarını savurdu boşluğa
alevler kor parlamaya kapalıyken

Nasıl olduysa ilk aşamanın sonunda
kendine ara verdi soluklanmak için
umutsuzluğun son deminde
beyaz güvercin boğazından
kızıl bir alev doğdu

Ve hor gördüğü bahçenin ağaçlarını yaktı
beyaz eldiven giydi yeşil çığlık atıyorken
ve güvercin oracıkta uyuyakaldı
hayalinde rüzgara cesaret edemediğini
söyledi

Bahçeleri ayıran nehrin üzerinde
şarkı söyleyen bir kara kargaya dönüştü
gagasında gül, darağacına gülüyordu
ve dibinden ayrılan bülbüller uçuştı

Ve taşları selamlarken esaretin sırtında
benziyordu ölümleri karga tüyelerine...